

Áhítat

Húsvétra készülve olvassunk a Bibliából!

„Azután Jézust elvitték és átadták Pilátusnak.”

(Márk evangéliuma tizenötödik részének első verséből.)

Történet

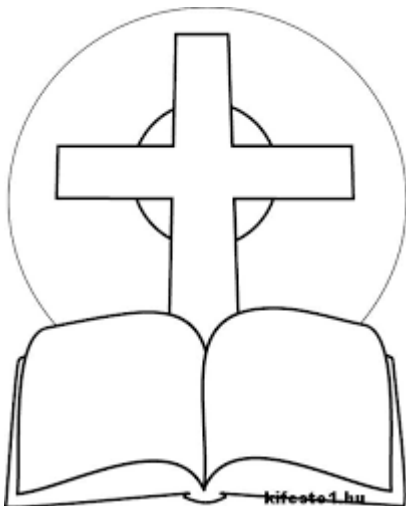
Zsófi és Pisti ikrek voltak. Mindketten nagycsoportba jártak. Pisti néha szeretett rosszcsonn lenni. Ilyenkor meghúzta a lányok haját. Vagy éppen lökdösődött, hogy ő legyen az első a sorban. Zsófi kicsit szomorú volt, amikor ezt látta. Egyik alkalommal Pisti nagyon rossz dolgot tett. Úgy megdobta labdával Márkot, hogy Márk sírni kezdett. Óvó néni megvigasztalta Márkot, de tudta, hogy most meg kell büntetnie Pistit. Mindenki kint játszott az udvaron éppen. Óvó néni ezt mondta Pistinek:

- Pisti, te most nem játszatsz a többiekkel. Nem tudsz szépen játszani, bántasz másokat.

Ezért le kell ülnöd ide a padra és nem labdázatsz. Pisti nem akart leülni. Nagyon szeretett labdázni. De bármennyire is ellenkezett, tudta, hogy az óvó néninek igaza van. Muszáj volt leülnie. Ott ült és szomorúan nézte a többieket, amikor játszanak. Már megbánta, hogy szándékosan hozzávágta Márkhoz a labdát.

Egyszer csak, a testvére, Zsófi odaszaladt az óvó nénihez. Megölelte és valamit súgott a fülébe. De az óvó néni csak a fejét rázta. Pisti nagyon kíváncsi volt, hogy mit mondhatott Zsófi. Majd végül óvó néni Zsófi kezét megfogta és odamentek Pistihez. - Pisti, te most mehatsz játszani – mondta neki. - Jaj, de jó! – lelkesedett Pisti és már szaladt is. Igen ám, de azt vette észre, hogy Zsófi leül a helyére. Először nem is foglalkozott vele, hogy Zsófi ott ül a padon. Azt hitte, hogy elfáradt. Majd amikor már lassan véget ért a játék és Zsófi még mindig ott ült, odament hozzá. - Zsófi, miért ülsz itt? – kérdezte tőle. Zsófi helyett az óvó néni válaszolt. - Tudod Pistikém, Zsófi azért jött oda hozzám, hogy átvállalja helyetted a büntetésed. A játék alatt itt kellett volna ülnöd, azért, mert szándékosan fájdalmat okoztál Márknak. De Zsófi megsajnálta téged, ezért azt kérte tőlem, hogy engedjelek vissza játszani. Helyetted pedig leült ő. - Tényleg? – csodálkozott Pisti. – De miért? – kérdezte Zsófit. – Mert a testvérem vagy és szeretlek – mondta neki Zsófi. Minden gyerek tudta, hogy mi történt.

Délután hittan foglalkozás volt az óvodában és Jézusról beszélt az óvó néni. Elmondta nekik, hogy miután elárulta Júdás, Jézust elfogták és elítélték. - De nem is tett semmi rosszat! – mondta Pisti. - Bizony nem – mondta az óvó néni –, mégis elítélték. És ő ezt elviselte, mert mások rossz dolgaiért vállalta át a büntetést. - Úgy, ahogyan ma Zsófi tette miattam? – kérdezte Pisti. - Igen. Jézus nagyon szeretett bennünket. Ő azért vállalta, hogy bántsák és ő kapja meg a büntetést helyettünk, mert szeretett bennünket – magyarázta az óvó néni. Pisti nagyon komoly lett, amikor ezt meghallotta. Megértette, hogy az ő rosszaságaiért nemcsak Zsófi, hanem Jézus is vállalta a büntetést. El is határozta, hogy most már odafigyel arra, hogy jó dolgokat tegyen. A foglalkozás után odament Márkhoz és bocsánatot kért tőle. Utána egész délután együtt játszottak.

Imádkozzunk: Úr Jézus! Néha én is rosszcsont vagyok. Köszönöm, hogy te szeretsz és segítesz jó dolgokat tenni. Ámen.

Énekeljük el a Ne félj, mert megváltottalak kezdetű éneket!

<https://www.youtube.com/watch?v=e2VURkGSatw>

70. Ne félj, mert megváltottalak

refr. D G A D

Ne félj, mert meg-vál - tot - ta - lak, ne - ve - den szó - lí - tot - ta - lak,

5 Hm Em A A7 D FINE

kar - ja - im - ba zár - ta - lak, ö - rök - re e - nyém vagy!

9 A D G A Hm Em

Vi - ru - ló ré - te - ken át, hús for - rás fe - lé ve - zet - lek, pász - to - rod va - gyok, el - vesz - ni
Nem ta - szí - ta - lak el, amikor vét - ke - zel, ir - ga - lmat lelsz a szí - vem - ben, ö - rök fe -

15 A D G Em A7 D Hm

sen - kit sem ha - gyok. Ka - rom fe - léd tá - rom, ki - á - rad ál - dá - som. Nem rej - tő - zöm
léd a hű - sé - gem, A - mer - re jársz, véd - lek, nyo - mod - ba lé - pek. Nem rej - tő - zöm

22 Em A D G Em A7 D

el, szí - vem a szí - ved - nek fe - lel, a - mi - kor úgy ér - zed, nyo - maszt az é - let.
sze - re - tet lán - gom át - ö - lel, ne félj, ha éj - ben jársz, hidd el, hogy a fény vár rád!

Tavaszi mese:

Buci, a kódorgó kisbárány

A karám ajtaja nyitva volt. A juhok tudták, nem kell félni, a pásztorok őrzik őket, kimenni egyik sem akart. Jóllakottan érkeztek haza a közeli legelőről. Este volt, a pihenés ideje.

Egy kicsi bárány ugrándozott oda anyjához – Mami szomjas vagyok- kérlete anyját.- Most húzzák a pásztorok a vizet a kútból, mindjárt ihatunk – mondta anyja, és megnyalta buksiját. A bárányoknál ez a mosdatás vagy a puszi, ez most az utóbbi volt. – Pista bácsi, terelje őket az itatóhoz, készen vagyunk.- Hallatszott egy magas barna pásztor hangja.

Mindannyian jót ittak a friss vízből. Nyugovóra tért a karám apraja – nagyja. Buci, a bárányka is odabújt anyukájához és máris elaludt.

Álmában egy virágokkal teli mezőn ugrándozott, jókat harapdált a zöld fűből, sütött a nap, szép volt minden.

Arra ébredt, hogy viszket az orra, kinyitotta a szemét és homályosan valami színeset látott az orra hegyén. Nyitotta az orrát és az a valami a levegőben lebegett a szeme előtt. – Nézd mama egy repülő virág! – a virágokat ismerte, már azt is tudta, nem mindegyik finom, de ez repült!

– Az, kedvesem egy pillangó- mondta édesanyja. – És finom?- kérdezte a kis torkos. –Nem kicsim, pillangót nem eszünk! - Pillangót nem eszünk. – ismételte el magában, kis kedvencünk.

Mozgolódott mindenki, a közeli völgybe igyekeztek, ott mostanában nem jártak, dús zöld fű ígérkezett. Elindultak, a bárányok szorosan anyjuk mellett lépegettek, ilyenkor az egész nyáj lassan a bárányok lépése szerint ballagott. Tovább tartott az út, de megvárta őket a zöld fű. Megérkeztek, tényleg szép volt minden, és apró virágok voltak a fűben mindenfelé, de ezek finomak, már ismerte őket. Egész délelőtt ugrándozott, harapdálta a friss füvet, nézegette az égen a felhőket. Sokan vannak, picik, olyanok, mint ő, mama szerint ott fent élnek, azt mondják rájuk a pásztorok, hogy bárányfelhő. Minden olyan szép volt. Egy kislányra gondolt, a pásztor lányára, aki olyan sokszor megsimogatta a bundáját, és az nagyon jó.

Déltájban erősen sütött a nap, leheveredtek, árnyékot kerestek még a kutyák is. Buci két pillangót figyelt, kergetőztek a levegőben. Milyen szépek, mi is a nevetek, mit mondott mami? – elfelejtette. Gondolta megkérdezi őket. A pillangók, csak repültek hol fent magasan, hol Buci orra előtt. Távolodtak, a mi kis butuska barikánk a nyomukba eredt. Észre sem vette egyre feljebb ment a dombon. Követte a repülő virágokat. – Mi is a nevetek? - egyre csak ezt kérdezte és ment feljebb és feljebb, fiatal kis lába vitte a pillangók után.

Estére elfáradt, akkor vette észre, a nyáj nincs sehol. Nagyon megijedt. Anyját sem találta, hol van most? Már sötét volt, feljött a hold, ilyenkor a karámban a helye, csak ment – ment és sírdogált. Egyszer csak nekiment valaminek, de már olyan fáradt volt, azt sem nézte mi az. Lefeküdt, odabújt, szorosan a valami mellé, kemény volt és hideg, de ő azt gondolta az anyukája az, és álomba sírta magát.

- Tereljék haza a többit Pista bácsi, én megkeresem azt a kis kódorgót.- a magas barna pásztor elindult felfelé a dombon. – Istenem csak találjam meg, megígértem Marikának adom, mi lesz, ha nem találom. Segíts Istenem! - és ment felfelé, hívogatta, szölongatta.

Buci lépteket hallott, és a nevét hallotta, lelapult és egy halvány bégetés jött ki a torkán, ami azt jelenti: itt vagyok. A pásztor értette, a hang irányába ment.

És tényleg ott volt Buci, a kis kódorgó a dombtetőn, a kereszt tövében. – Köszönöm Istenem, köszönöm, hogy vigyáztál rá. – Hát, jó menedéket találtál, - mondta a barinak. - Ő vigyáz rám is. – Nézett a kereszt felé és levette kalapját.

Másnap Marika, a pásztor kislánya örömmel ölelte magához kis barátját, akit ajándékba kapott édesapjától, Buci boldogan bújt a kislányhoz, tudta vigyáznak rá. Itt lent, és ott fent is.

A **bárány készítéséhez** szükségünk lesz: fültisztító pálcikára, csipeszre, kartonra, ragasztóra és egy kis szalagra.

1. Vágjunk ki egy előre megrajzolt törzset és fejet a kartonlapból.
2. A fültisztító pálcákból vágjunk le kb. 1,5 cm hosszú darabokat és ezeket félkör alakban ragasszuk a kartonra. Erre a sorra kerül egy következő, majd így tovább a képen látható módon.
3. Ezután a fejre ragasszuk fel a füleket, haját, szintén fültisztítópálcikából.
4. Rajzoljuk meg a barika arcát, majd ragasszuk fel a masnit.
5. Ragasszuk a fejet a törzsre.
6. Végül a csipeszeket kell a törzsre ragasztani, ügyelve arra, hogy állni tudjon a báránka.